

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně: **Bohemia JazzFest, o. p. s.**, se sídlem Pařížská 203/19, Praha 1, zast. JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem se sídlem Kamenická 2378/1, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. OEKO – OŘ 44013/2013/otba/6, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2017, čj. 50 Af 19/2016-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2011 zastupitelstvo města České Budějovice vyhovělo žádosti žalobkyně o udělení dotace dle Směrnice č. 8/2008 – Poskytování dotací z rozpočtu města České Budějovice. Žalobkyně na základě tohoto rozhodnutí uzavřela s městem České Budějovice (dále jen „poskytovatel“) dne 10. 6. 2011 smlouvu o poskytnutí dotace na projekt Mezinárodní hudební festival Bohemia Jazz Fest 2011 ve výši 200 000 Kč. Podle smlouvy byla žalobkyně povinna po skončení projektu předložit vyúčtování čerpání

dotace ke dni 30. 9. 2011. Vyúčtování však předložila později, a to dne 5. 12. 2011. Podle vlastního tvrzení to nebylo její vinou, ale proto, že účetní dokumenty zadržoval bývalý člen správní rady Ing. J. N.

[2] Z následné kontroly vyúčtování, provedené ve dnech 31. 3. a 1. 4. 2012, vyplynulo, že žalobkyně předložila neprůkazné doklady, neprokázala uznatelné náklady v plné výši a část požadovaných dokladů vůbec nepředložila. Poskytovatel proto rozhodl o snížení uznatelné výše dotace na částku 25 184 Kč a vyzval žalobkyni k vrácení poskytnuté dotace ve výši 174 816 Kč. Tuto částku žalobkyně uznala jako svůj dluh co do důvodu i výše a požádala o splátkový kalendář. Této její žádosti rada města vyhověla, žalobkyně však poté odmítla podepsat dohodu s městem, a splácení částky 174 816 Kč se tedy nakonec neuskutečnilo. Správce daně, Magistrát města České Budějovice, proto dne 18. 4. 2013 vydal na danou částku platební výměr, kterým nařídil žalobkyni odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně podala proti platebnímu výměru odvolání, o kterém žalovaný rozhodl až po více než třech letech tak, že jej zamítl.

[3] Následně žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl rozsudkem ze dne 17. 5. 2017. Délka odvolacího řízení byla i podle něj skutečně neúměrně dlouhá, zároveň tím ale nebyla ovlivněna zákonnost ani věcná správnost rozhodnutí.

[4] Krajský soud se zabýval také porušením dotačních podmínek. Konstatoval, že podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, představuje porušení povinnosti spjaté s účelem, na který byly peněžní prostředky použity, neoprávněné použití těchto prostředků, a tím i porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně nedodala poskytovateli dotace včasné ani úplné vyúčtování, přestože tyto podmínky stanovovala smlouva uzavřená mezi ní a poskytovatelem, stejně jako směrnice o poskytování dotací a Pravidla dotačního programu města České Budějovice na podporu kultury v roce 2011. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně ve smlouvě zavázala ke splnění povinnosti provést řádné vyúčtování, označil krajský soud za neopodstatněnou námitku, podle níž žalobkyně v době, kdy měla provést vyúčtování, nedisponovala (nikoliv vlastní vinou) potřebnými účetními dokumenty (ostatně toto své tvrzení žalobkyně ani nijak nedoložila). Správní orgány tak podle krajského soudu správně vyhodnotily jednání žalobkyně jako porušení rozpočtové kázně.

II. Kasační stížnost

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Shledala rozsudek nezákonným pro nesprávné posouzení právní otázky a zároveň vadným v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu.

[6] Nesprávné posouzení spočívalo podle stěžovatelky v tom, že krajský soud chybně považoval pozdní vyúčtování za porušení rozpočtové kázně podle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, přestože jde pouze o porušení smluvní povinnosti.

[7] Stěžovatelka se domnívá, že prokazatelně doložila, proč nemohla předložit včas vyúčtování (potřebné dokumenty zadržoval Ing. Jan Nedvěd). Krajský soud však ve shodě

se správními orgány vycházel z toho, že tuto skutečnost nedokázala; v tom shledává stěžovatelka vadu řízení.

[8] Stěžovatelka v kasační stížnosti také opětovně namítala průtahy v odvolacím řízení. Neuvedla však, co z této námitky dále vyvozuje pro účely řízení o kasační stížnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Soud se nejdříve zabýval namítanými vadami řízení. Ze spisu vyplynulo, že stěžovatelka opravdu nikterak nedoložila skutečnost, že nedisponovala potřebnými účetními dokumenty v době, kdy je měla poskytovateli předložit. Žádné vady řízení, které by spočívaly v tom, že krajský soud opomněl vzít v potaz některé relevantní skutečnosti, tedy nevznikly. NSS navíc souhlasí s krajským soudem v tom, že i kdyby stěžovatelka nezavinila opožděné a neúplné doložení vyúčtování, nemělo by to na porušení dotačních podmínek, resp. na porušení rozpočtové kázně, žádný vliv. Podle § 170 správního řádu se kromě samotného správního řádu použijí na problematiku veřejnoprávních smluv o poskytnutí dotace, pokud to jejich účel a smysl nevylučuje, přiměřeně i ustanovení občanského zákoníku. NSS to již dříve potvrdil ve svém rozsudku ze dne 28. 11. 2013, čj. 7 Afs 98/2013-22. Protože podle § 2913 občanského zákoníku má odpovědnost za porušení smluvní povinnosti objektivní charakter, nese stěžovatelka odpovědnostní následky za její porušení bez ohledu na své zavinění.

[11] Soud se dále zabýval námitkou nesprávného právního posouzení. Podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů je porušením rozpočtové kázně *každé neoprávněné použití nebo zadržení prostředků z rozpočtu územně samosprávného celku.* Podle druhého odstavce téhož paragrafu *je neoprávněným použitím peněžních prostředků jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená zákonem, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, nebo byly porušeny podmínky, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty.* Ve čtvrtém odstavci § 22 se pak stanoví, že *osoba, která porušila rozpočtovou kázeň, je povinna provést odvod za porušení rozpočtové kázně do rozpočtu, z něhož jí byly peněžní prostředky poskytnuty.*

[12] Ze smlouvy uzavřené mezi stěžovatelkou a poskytovatelem dotace je zřejmé, že stěžovatelka byla povinna použít dotaci toliko za účelem podpory financování mezinárodního hudebního festivalu. To byla povinna doložit vyúčtováním nejpozději do 30. 9. 2011. Také se při tom zavázala respektovat podmínky stanovené Pravidly dotačního programu na podporu kultury v roce 2011. Tato pravidla označovala za uznatelné náklady takové, které byly mj. v souladu s obsahovou stránkou a cíli podpořeného projektu, prokazatelně vznikly a byly doloženy prokazatelnými doklady dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

[13] Jak však plyne ze spisu, stěžovatelka předložila vyúčtování až 5. 12. 2011, čímž porušila smluvní povinnost předložit vyúčtování do 30. 9. 2011. NSS zároveň ze spisu zjistil, že stěžovatelka selhala rovněž ve splnění povinnosti doložit průkaznými účetními dokumenty, že peněžní prostředky vynaložila v souladu s účelem, na něž byly poskytnuty.

Tímto chováním se stěžovatelka dopustila neoprávněného použití peněžních prostředků, a tím i porušení rozpočtové kázně.

[14] Není tedy pravda, že by porušení rozpočtové kázně, za které správce daně stěžovatelce uložil odvod do rozpočtu obce, spočívalo toliko v opožděném předložení vyúčtování. Toto pochybení stěžovatelky správce daně ostatně přímo nijak zásadně nepostihl. Opožděné vyúčtování akceptoval, avšak shledal v něm závažné nedostatky, pro něž snížil výši dotace na částku 25 184 Kč. Ohledně zbytku původně poskytnuté částky stěžovatelka prokazatelně nedoložila, že peněžní prostředky vynaložila v souladu s účelem poskytnuté dotace. V případě porušení povinnosti spjaté s účelem, na který byly peněžní prostředky poskytnuty, nejsou v rozhodovací praxi NSS pochybnosti o tom, že jde o porušení rozpočtové kázně (např. rozsudek NSS ze dne 19. 3. 2008, čj. 9 Afs 113/2007-63, rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2014, čj. 4 As 117/2014-39, aj.). Proto uvedené pochybení nelze označit za marginální ani za ryze formální, tj. nedotýkající se účelu poskytnuté dotace. Taková situace tedy neskýtá žádný prostor pro uplatnění proporcionality ať už ve vztahu ke kvalifikaci pochybení jako porušení rozpočtové kázně či k samotné výši odvodu. NSS proto souhlasí s krajským soudem, že se stěžovatelka dopustila porušení rozpočtové kázně, a proto je povinna k odvodu částky vyměřené platebním výměrem do rozpočtu obce.

[15] Soud se rovněž zabýval námitkou stěžovatelky, že odvolací řízení provázely nepřiměřené a zbytečné průtahy. Musí však konstatovat, že z této námitky nelze vyvozovat žádné závěry pro účely řízení o kasační stížnosti. Proti nečinnosti slouží účastníkům řízení odlišné prostředky obrany (opatření proti nečinnosti, žaloba na ochranu před nečinností správního orgánu) a vznikne-li účastníkovi v důsledku této nečinnosti škoda, lze se domáhat její náhrady postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Na zákonnost rozhodnutí žalovaného ani rozsudku krajského soudu však tato skutečnost nemá žádný vliv.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty.

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a nemá tak právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2018

Zdeněk Kühn

předseda senátu